

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญ
พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย
พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. ความมุ่งหมายของกฎหมาย

เพื่อควบคุมการจำหน่ายโรคภัย ได้แก่ สิ่งของ เครื่องใช้ อาหาร หรือเครื่องดื่ม ซึ่งประชาชนใช้สอยอยู่เป็นประจำ ให้มีระเบียบและเป็นประโยชน์แก่สวัสดิภาพของประชาชน ความจำเป็นทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ (มาตรา ๔)

๒. ขอบเขตของกฎหมาย

ใช้ควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค และสิ่งของที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา ๓)

๓. องค์กรในการบังคับใช้กฎหมาย

๓.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ (มาตรา ๑๑)

๓.๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่า ได้มีการฝ่าฝืนกฎหมายนี้ (มาตรา ๘)

๔. มาตรการทางกฎหมาย

๔.๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้โรคภัยชนิดหนึ่งชนิดใด หรือประเภทหนึ่งประเภทใด เป็นโรคภัยควบคุม (มาตรา ๖ และมาตรา ๑๑)

๔.๒ เมื่อได้มีการกำหนดให้โรคภัยใดเป็นโรคภัยควบคุมตามข้อ ๔.๑ แล้ว ให้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดมาตรการควบคุม เช่น จำกัดปริมาณการครอบครอง จำกัดปริมาณที่บุคคลจะได้นำ วางระเบียบในการขายและการเก็บรักษาโรคภัย กำหนดเวลา สถานที่ในการขายโรคภัย จำกัดชนิดและปริมาณโรคภัยที่อนุญาตให้ขายได้ ห้ามขายหรือใช้โรคภัย กำหนดวิธีการปันส่วนโรคภัย เป็นต้น (มาตรา ๕)

๕. บทกำหนดโทษ

การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรการควบคุมตามพระราชกฤษฎีกาในข้อ ๔.๒ จำคุกไม่เกิน สิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกรณีที่กระทำความผิดซ้ำ ให้ระวางโทษ เป็นทวีคูณ สำหรับโทษที่เกี่ยวเนื่องกับความผิด ให้รับเสีย (มาตรา ๙)

หมายเหตุ - คำอธิบายนี้มีขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเข้าใจสาระสำคัญของกฎหมายเท่านั้น ส่วนการ จะปฏิบัติตามกฎหมายให้เป็นไปอย่างถูกต้องนั้น ประชาชนจะต้องศึกษา ทำความเข้าใจ ตรวจสอบ และยึดถือตัวบทกฎหมายเป็นสำคัญ

กองกฎหมาย
กรมการค้าภายใน
ตุลาคม ๒๕๖๗